

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ...../ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

ຮ່າງ
ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການປຸກຝັງ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານປຸກຝັງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ທີ່ດິນກະສິກຳ, ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ໂພຊະນາການ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຕິດພັນກັບການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ທັນສະໄໝ ຕາມທິດ ສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ, ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນລາວ ບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການປຸກຝັງ

ການປຸກຝັງ ແມ່ນ ຂະບວນການປຸກພືດ ທີ່ນຳໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດ ເປັນຕົ້ນ ດິນ, ນໍ້າ, ຜຸນ, ແນວພັນພືດ, ເຄື່ອງມື, ກົນຈັກ, ເຕັກນິກ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດ ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບສາມາດສະໜອງສະບຽງອາຫານຢ່າງພຽງພໍ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ວັດຖຸດິບໃຫ້ແກ່ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເປັນສິນຄ້າ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ພືດ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດປະເພດໜຶ່ງຢູ່ໃນກຸ່ມພືດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ພືດຍືນຕົ້ນ, ໄມ້ປະດັບ, ພືດລົ້ມລຸກ, ເຟັ້ນ ແລະ ແໜ ຊຶ່ງສາມາດພົບເຫັນຢູ່ ເທິງບົກ ແລະ ນໍ້າ;
2. **ພືດຍືນຕົ້ນ** ໝາຍເຖິງ ພືດອາຍຸຍາວ ເຊັ່ນ ຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ໃຫ້ໝາກ;
3. **ພືດລົ້ມລຸກ** ໝາຍເຖິງ ພືດອາຍຸສັ້ນ ເຊັ່ນ ເຂົ້າ, ສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ພືດກິນຫົວ, ພືດກິນໝາກ, ພືດກິນໃບ;
4. **ເມັດພັນພືດ** ໝາຍເຖິງ ເມັດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງພືດ ທີ່ໃຊ້ປຸກ ຫຼື ຂະຫຍາຍພັນເປັນຕົ້ນ ລຳຕົ້ນ, ຕໍ່, ໜໍ່, ເຫງົ້າ, ງ່າ, ໃບ, ແໜງ, ຕາ, ຮາກ, ຫົວ, ດອກ, ໝາກ ຫຼື ແກ່ນ;

5. **ຝຸນເຄມີ** ໝາຍເຖິງ ຝຸນທີ່ປະກອບດ້ວຍ ອະນົງຄະທາດ ທີ່ມີທາດອາຫານ ພືດດ່ຽວ ຫຼື ຫຼາຍທາດ ທີ່ໄດ້ຈາກການສັງເກດ ຫຼື ການປຸງແຕ່ງ ເປັນຕົ້ນ ທາດໄນໂຕຣເຈນ (N), ພືດສະຟໍຣັສ (P) ແລະ ໂພແຕຊຽມ (K);
6. **ຝຸນອົງຄະທາດ** ໝາຍເຖິງ ຝຸນທີ່ໄດ້ຈາກທາດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ພືດປັບປຸງດິນ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງພືດ, ຊາກພືດ-ສັດ, ມູນສັດ, ດິນຖ່ານຕົມ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການແປຮູບ ດ້ວຍການ ໜັກ ຫຼື ບົ່ມ ຫຼື ເປັນເຄມີອົງຄະທາດທີ່ຍັງບໍ່ຜ່ານຂະບວນການແປຮູບ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງ ຜ່ານຂະບວນການຍ່ອຍສະຫຼາຍສົມບູນ ດ້ວຍຈຸລິນຊີ;
7. **ຝຸນຊີວະພາບ** ໝາຍເຖິງ ຝຸນທີ່ເກີດຈາກການຂະຫຍາຍຈຸລິນຊີ ທີ່ມີຊີວິດຊະນິດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຊະນິດ ທີ່ມີຄວາມສາມາດດຶງທາດໄນໂຕຣເຈນ (Azotobacter, Rhizobium), ຍ່ອຍສະຫຼາຍຟອດສະເຟດ (Mycorrhizal), ທາດອາຫານພືດອື່ນ ລວມທັງ ພືດ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງພືດ, ຊາກພືດ-ສັດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງທາງ ຊີວະວິທະຍາ, ເຄມີ, ກາຍະພາບຂອງດິນ ທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ;
8. **ຊີວະພາບດ້ານເຊື້ອພັນ** ໝາຍເຖິງ ຈຸລິນຊີທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພືດ ໃນການຄັດເລືອກ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ;
9. **ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບຂອງດິນ** ໝາຍເຖິງ ລັກສະນະຂອງດິນທີ່ສາມາດ ເບິ່ງເຫັນ ແລະ ສຳພັດໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ເນື້ອດິນ, ໂຄງສ້າງດິນ, ສີດິນ, ຊັ້ນດິນ;
10. **ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບຂອງພືດ** ໝາຍເຖິງ ລັກສະນະຂອງພືດ ທີ່ສາມາດ ເບິ່ງເຫັນ ແລະ ສຳພັດໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ປະເພດ, ສີ, ຂະໜາດ, ກິ່ງ, ງ່າ, ໃບ;
11. **ຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດພືດ** ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດ ກ່ຽວກັບ ສີ, ຣົດຊາດ, ຂະໜາດ, ນ້ຳໜັກ ກົງກັບຄຸນລັກສະນະທາງຊີວະ ເຄມີຂອງພືດ ລວມທັງ ການຫຸ້ມຫໍ່, ບັນຈຸ, ສະຫຼາກ ແລະ ກາໝາຍ ຢ່າງສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ;
12. **ຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດ** ໝາຍເຖິງ ການຮັບປະກັນຜົນຜະລິດພືດ ບໍ່ໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ໃນເວລາຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ຈຳໜ່າຍ, ແຈກຢາຍ ຫຼື ບໍລິໂພກ ໂດຍອີງຕາມຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້;
13. **ສິ່ງແປກປອມ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການປະປົນຢູ່ກັບຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ບໍລິເວນອ້ອມຮອບຂອງຜະລິດຕະພັນພືດ ຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດ ພືດ ເປັນຕົ້ນ ແກ້ວ, ໂລຫະ, ໄມ້, ກ້ອນຫີນ, ດິນ, ໃບໄມ້, ຜ່າຢາງ ຫຼື ຖົງຢາງ, ແກ່ນຫຍ້າ;
14. **ຊາວກະສິກອນ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳເປັນອາຊີບ ເຊັ່ນ ການປູກຝັງ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ;
15. **ຈຸລິນຊີທີ່ເປັນປະໂຫຍດ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງມີຊີວິດຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນ ດ້ວຍຕາ ເບົາໄດ້ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນພືດ, ການປັບປຸງດິນ ແລະ ເປັນທາດອາຫານທີ່ໃຊ້ທົດແທນຝຸນ;
16. **ອາສາສະໝັກໜໍດິນ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມສະໝັກໃຈເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຮັບໃຊ້ວຽກງານກະສິກຳພາຍໃນບ້ານ ໂດຍໃຫ້ຄຳແນະນຳ ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປູກຝັງ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ວຽກງານປູກຝັງ ດ້ວຍການວາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງບົປະມານ, ຍານພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານປຸກຝັງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານ ສະບຽງອາຫານ, ໂພຊະນາການ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຕິດພັນກັບການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ທັນສະໄໝ ຕາມທິດ ສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ຊາວກະສິກອນ ຈັດຕັ້ງເປັນ ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ສະມາຄົມ ປຸກຝັງ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງການສະໜອງບໍລິການວິຊາການ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ

ວຽກງານປຸກຝັງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ການຈັດຕັ້ງ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ, ຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຮັບປະກັນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອ ຄຳປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ;
5. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ ມາດຕະຖານ ແລະ ເຕັກນິກ ການປຸກຝັງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
6. ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກະສິກຳ ໂດຍສະເພາະ ການປຸກຝັງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ ດ້ວຍ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ວິຊາການ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າ ທິດລອງວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານປຸກຝັງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັນສະໄໝ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II ການປຸກຝັງ ໝວດທີ 1 ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 8 ທີ່ດິນກະສິກຳ

ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ປຸກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ປະມົງ, ຊົນລະປະທານ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທິດລອງ ດ້ານກະສິກຳ.

ມາດຕາ 9 ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ ຫຼື ແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແຕ່ລະຂັ້ນ;
2. ມີໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;
3. ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ການປູກພືດຢືນຕົ້ນ, ພືດລົ້ມລູກ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ;
4. ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ທີ່ດິນກະສິກຳ;
5. ປະຕິບັດເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 10 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກຳນົດເຂດຈຸດສຸມ, ຈັດສັນ, ອອກລະບຽບການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຕາມທິດ ສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 11 ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ

ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການສະຫງວນ ດ້ວຍການນຳມົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ ເພື່ອທຳການຜະລິດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບ ລວມທັງ ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ, ການປັກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການສະຫງວນເຂດພື້ນທີ່ດິນ ເປັນທີ່ດິນກະສິກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທີ່ມີລະບົບຊົນລະປະທານ ທີ່ຮັບປະກັນການຜະລິດໄດ້ທັງສອງລະດູ;
2. ເຂດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ເໝາະສົມສຳລັບການປູກພືດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ສາມາດປູກໄດ້ໃນເຂດອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ, ຊາ, ກາເຟ, ພືດທີ່ເປັນຢາ;
3. ເຂດການລ້ຽງສັດ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳສະອາດ ທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ;
4. ເຂດສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ;
5. ດິນນາ ທີ່ນອນຢູ່ໃນເຂດ ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າຜະລິດ.

ມາດຕາ 12 ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ

ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເຂົ້າໃນການປູກພືດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ທັງຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກ, ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ລົງທຶນດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ ໃສ່ທີ່ດິນແຕ່ລະເຂດ, ແຕ່ລະຕອນ ລວມທັງ ການຟື້ນຟູທີ່ດິນກະສິກຳທີ່ເຊື່ອມໂຊມ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຮັກສາ ແລະ ປ່ຽນແປງສະພາບດິນ, ປັບປຸງ, ຟື້ນຟູດິນ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນ ພ້ອມທັງ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການລົງທຶນໃສ່ການ ຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຕິດພັນກັບອຸດສາຫະກຳທີ່ທັນສະໄໝ.

ຮູບການ ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຟື້ນຟູດິນກະສິກຳ;
2. ການປັບປຸງດິນກະສິກຳ;
3. ການປູກພືດໝູນວຽນ;

4. ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ;
5. ການສ້າງອາສາສະໝັກໝໍດິນ;
6. ການສ້າງຕົວແບບພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ;
7. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 13 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການກຳນົດຂອບເຂດທີ່ດິນ ສຳລັບ ການປູກ ພືດຢືນ ຕົ້ນ, ພືດລົ້ມລູກ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານການປູກຝັງ ໂດຍອີງໃສ່ ພູມສັນຖານ, ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບຂອງ ດິນ, ພູມິອາກາດ ແລະ ຈຸດພິເສດໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ການຈັດສັນ ແລະ ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ດຳເນີນດ້ວຍການອອກປັ້ມ ຕິດຕາມ, ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ ແລະ ການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ.

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕ້ອງໄດ້ທຳການຜະລິດ, ບໍ່ປະປ່ອຍໃຫ້ເປັນຮົກເຮື້ອ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະ ໂຫຍດສູງສຸດ ໂດຍຖືເອົາການບູລະນະ ແລະ ປັບປຸງ ຄຸນນະພາບຂອງດິນ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກຳນົດ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະປູກ ພືດຢືນຕົ້ນ ແລະ ພືດລົ້ມລູກ ເພື່ອນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມ ເປົ້າໝາຍ, ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ດັ່ງກ່າວ ຕາມທ່າແຮງຂອງແຕ່ລະເຂດ, ຄວາມສາມາດດ້ານແຮງງານແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ທຶນຂອງຕົນ ໂດຍຖື ເອົາການຍົກສູງສະມັດຖະພາບຂອງດິນເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ຫັນໄປສູ່ການເຮັດກະເສດສຸມເທື່ອລະກ້າວ. ສຳລັບ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນນັ້ນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ຂອງດິນ, ຊີວະນານາພັນ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 14 ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມ ຈຳເປັນ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຊີວິການເປັນຢູ່ຂອງ ປະຊາຊົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງ ຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ການຫຼຸດລົງຂອງເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ, ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກຳນົດ ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະການຫັນປ່ຽນ ບົນພື້ນຖານການເກັບ ກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຕອນດິນ, ເປົ້າໝາຍການຫັນປ່ຽນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ເອກະ ສານປະກອບການຂໍ້ຫັນປ່ຽນ ແລະ ຍັງຢືນຢານການຫັນປ່ຽນ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍຜ່ານຂະແໜງການຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການຫັນປ່ຽນ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2 ປັດໄຈການຜະລິດ

ມາດຕາ 15 ປັດໄຈການຜະລິດ

ປັດໄຈການຜະລິດ ແມ່ນ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ດິນ;
2. ນ້ຳ;
3. ແນວພັນພືດ;
4. ຝຸ່ນ;
5. ຢາປາບສັດຕູພືດ;
6. ແຮງງານ;
7. ເຄື່ອງມືການຜະລິດ;
8. ກົນຈັກການຜະລິດ;

ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີປັດໄຈສຳຮອງ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ເປັນຕົ້ນ ທາດອາຫານເສີມພືດ, ວັດສະດຸປູກພືດ, ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 16 ດິນ

ດິນ ແມ່ນ ດິນກະສິກຳທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ຊຶ່ງມີລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ມີທັງສິ່ງມີຊີວິດ, ບໍ່ມີຊີວິດ ແລະ ແຮ່ທາດຕ່າງໆ ຊຶ່ງພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປົນເປື້ອນສານເຄມີ, ທາດໂລຫະໜັກ ແລະ ເຊື້ອຈຸລິນຊີອັນຕະລາຍ.

ມາດຕາ 17 ນ້ຳ

ນ້ຳ ແມ່ນ ນ້ຳທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກ ຊັ້ນໜ້າດິນ ຫຼື ຊັ້ນໃຕ້ດິນ ເຊັ່ນ ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ຄອງ, ບຶງ, ນ້ຳສ້າງ, ນ້ຳບາດານ, ອ່າງເກັບນ້ຳ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ພຽງພໍຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ.

ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສະອາດ, ປອດໄພ, ນຳໃຊ້ຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ, ປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕາມທິດສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊົນລະປະທານ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ນ້ຳຫາກມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປົນເປື້ອນ ຕ້ອງມີການຈັດການ ແລະ ບຳບັດ ກ່ອນການນຳໃຊ້.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ການນຳໃຊ້ນ້ຳໜ້າດິນ ແລະ ນ້ຳໃຕ້ດິນ ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ເພື່ອປະເມີນປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ການນຳໃຊ້ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການຜະລິດໃຫ້ພຽງພໍ.

ມາດຕາ 18 ແນວພັນພືດ

ແນວພັນພືດ ແມ່ນ ເມັດພັນພືດ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ຂອງກຸ່ມພືດ ທີ່ມີກຳມະພັນ, ລັກສະນະທາງພຶກສາສາດທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະຕົວ, ມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ, ມີຄວາມຄົງຕົວທາງດ້ານກາຍຍະພາບ ແລະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກກຸ່ມອື່ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ແນວພັນພືດພື້ນເມືອງ, ແນວພັນພືດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແນວພັນພືດປັບປຸງ.

ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ແນວພັນພືດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 19 ຝຸ່ນ

ຝຸ່ນ ແມ່ນ ທາດອາຫານຂອງພືດ ຫຼື ວັດຖຸທີ່ມີສ່ວນປະກອບທາງເຄມີທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບ ການປັບປຸງ ດິນ, ເຮັດໃຫ້ພືດຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ເພີ່ມຜົນຜະລິດພືດ.

ຝຸ່ນ ມີ ສອງ ກຸ່ມຫຼັກ ຄື ຝຸ່ນອະນົງຄະທາດ ຫຼື ຝຸ່ນເຄມີ ແລະ ຝຸ່ນອົງຄະທາດ ຫຼື ຝຸ່ນຊີວະພາບ.

ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ຝຸ່ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 20 ຢາປາບສັດຕູພືດ

ຢາປາບສັດຕູພືດ ແມ່ນ ທາດ ຫຼື ທາດປະສົມ ເຄມີ ລວມທັງຊີວະພາບ ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນ, ກຳ ຈັດ, ຄວບຄຸມ ສັດຕູພືດ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ເພື່ອຄວບຄຸມ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ.

ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ຢາປາບສັດຕູພືດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 21 ແຮງງານ

ແຮງງານ ແມ່ນ ພະລັງງານທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໜອງ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການປູກຝັງ ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດຜົນຜະລິດພືດ.

ຜູ້ອອກແຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ມີຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີປະສົບການ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດໃດໜຶ່ງ ແລະ ຕ້ອງມີສຸຂະພາບດີ.

ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ແຮງງານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ.

ມາດຕາ 22 ເຄື່ອງມືການຜະລິດ

ເຄື່ອງມືການຜະລິດ ແມ່ນ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການປູກ, ການໃຫ້ນໍ້າ, ການເກັບກ່ຽວ, ການ ເກັບຮັກສາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ຜົນຜະລິດພືດ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການກຳນົດ ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໃນການ ຜະລິດ ແລະ ນຳເຂົ້າ ເຄື່ອງມືການຜະລິດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ເຄື່ອງມືການຜະລິດ ຕ້ອງມີການຄັດເລືອກ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂຂອງ ພື້ນທີ່, ຂະໜາດ, ລັກ ສະນະ ແລະ ລະດັບຂອງການປູກຝັງ.

ການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງມືການຜະລິດ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ປະຕິບັດ ຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຄື່ອງມື ແລະ ຕາມເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຮັກສາສຸຂະ ພາບຂອງຊຸມຊົນ, ຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ແລະ ການຈຳກັດການແຜ່ຂະຫຍາຍ ຂອງຈຸລິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນ ປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 23 ກົນຈັກການຜະລິດ

ກົນຈັກການຜະລິດ ແມ່ນ ເຄື່ອງຈັກທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ຊຶ່ງມີ ພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ບຸກ ເບີກເນື້ອທີ່ດິນ, ປັບໜ້າດິນ, ການ ໄຖ, ຄາດ, ຍົກຄູ ຫຼື ຮ່ອງ, ປັກດຳ, ເສຍຫຍ້າ, ໃສ່ຝຸ່ນ, ປ້ອງກັນ ຫຼື ປາບສັດຕູພືດ, ເກັບກ່ຽວ, ຟາດ, ເກັບຮັກສາ, ສີ, ບົດ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການກຳນົດ ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໃນການ ຜະລິດ ແລະ ນຳເຂົ້າກົນຈັກການຜະລິດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ກົນຈັກການຜະລິດ ຕ້ອງມີການຄັດເລືອກ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບຕົ້ອນໄຂຂອງ ພື້ນທີ່, ຂະໜາດ, ລັກສະນະ ແລະ ລະດັບຂອງການປູກພືດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ການຫັນເປັນທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ.

ມາດຕາ 24 ທາດອາຫານເສີມພືດ

ທາດອາຫານເສີມພືດ ແມ່ນ ທາດອາຫານທີ່ພືດຕ້ອງການໃນປະລິມານທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແຕ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ເຊັ່ນ ທາດ ເຫຼັກ (Fe), ມັງການ (Mn), ທອງແດງ (Cu), ໂບຣອນ (B), ສັງກະສີ (Zn), ໂມລີດີນາ (Mo), ໂຄບານ (Co), ໂຊດຽມ (Na) ແລະ ອື່ນໆ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ມາດຕະຖານ, ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ທາດອາຫານເສີມພືດ.

ມາດຕາ 25 ວັດສະດຸປູກພືດ

ວັດສະດຸປູກພືດ ແມ່ນ ວັດສະດຸທີ່ໄດ້ຈາກທຳມະຊາດ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງຄຸນສົມບັດຂອງດິນ ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ ສຳລັບ ການປູກພືດ ເຊັ່ນ ຊຸຍໝາກພ້າວ, ຂີ້ແກບ, ເພືອງ, ຂີ້ເລື້ອຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 26 ການນຳໃຊ້ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ

ການນຳໃຊ້ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ສິ່ງມີຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ແມງໄມ້ ແລະ ຈຸລິນຊີທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ໂດຍມີບົດບາດສຳຄັນ ໃນການຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ເພີ່ມຄວາມຕ້ານທານ ແລະ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ, ຍືດອາຍຸການເກັບຮັກສາ, ປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ການປະສົມເກສອນພືດ ແລະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ.

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະເມີນການນຳໃຊ້ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ເພື່ອດຳເນີນມາດຕະການ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຮັບຮອງເອົາລາຍການຊະນິດພັນຈຸລິນຊີທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ.

ໝວດທີ 3

ການຜະລິດ, ມາດຕະຖານການຜະລິດ ແລະ ການກຳນົດເຂດຈຸດສຸມ ເພື່ອການຜະລິດ

ມາດຕາ 27 ການຜະລິດ

ການຜະລິດ ແມ່ນ ຂະບວນການ, ຂັ້ນຕອນ ການປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດພືດ ຫຼື ການປູກພືດ ລວມທັງ ການຂະຫຍາຍເມັດພັນພືດ ໂດຍມີ ສອງ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດທົ່ວໄປ;
2. ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 28 ການຜະລິດທົ່ວໄປ

ການຜະລິດທົ່ວໄປ ແມ່ນ ຂະບວນການ, ຂັ້ນຕອນ ການປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດພືດ ຫຼື ການປູກພືດ ໂດຍມີການນຳໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ.

ມາດຕາ 29 ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ

ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການ, ຂັ້ນຕອນ ການປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດພຶດ ຕາມ ເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານການຜະລິດ.

ມາດຕາ 30 ການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ

ກະສິກໍາສະອາດ ປະກອບດ້ວຍ ກະສິກໍາອິນຊີ, ກະສິກໍາທີ່ດີ ແລະ ກະສິກໍາແບບອື່ນ.

ການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ ແມ່ນ ການດໍາເນີນກິດຈະການກະສິກໍາສະອາດ ເລີ່ມແຕ່ຂອດການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ຈົນເຖິງການບໍລິການ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດມາດຕະຖານ ການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ.

ມາດຕາ 31 ການຜະລິດທີ່ປອດໄພ

ການຜະລິດທີ່ປອດໄພ ແມ່ນ ຮູບແບບການຜະລິດທົ່ວໄປ ຫຼື ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຊຶ່ງການຜະລິດ ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ.

ມາດຕາ 32 ມາດຕະຖານການຜະລິດ

ມາດຕະຖານການຜະລິດ ແມ່ນ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດພຶດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາອິນຊີ;
2. ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ;
3. ມາດຕະຖານຜົນຜະລິດພຶດ/ສິນຄ້າພຶດ.

ມາດຕາ 33 ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາອິນຊີ

ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາອິນຊີ ແມ່ນ ລະບົບການຜະລິດ ທີ່ຮັກສາຄວາມຍືນຍົງ ຂອງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ຄວາມສົມດູນ ຂອງລະບົບນິເວດວິທະຍາ ແລະ ມີຜົນດີຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ ໂດຍອີງໃສ່ຂະບວນການທາງນິເວດວິທະຍາ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນານາພັນ ແລະ ຮອບວຽນການຜະລິດທີ່ປັບໂຕເຂົ້າກັບສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ທິດແທນການນໍາໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດ ທີ່ອາດເກີດມີຜົນກະທົບທາງລົບ, ເປັນລະບົບປະສົມປະສານລະຫວ່າງ ຄວາມຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ, ເຕັກນິກ ແລະ ວິທະຍາສາດ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດ ໃຫ້ແກ່ ຄົນ, ສັດ, ພຶດ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 34 ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ

ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ ແມ່ນ ລະບົບການຜະລິດ ທີ່ນໍາໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ຄວບຄຸມ ເລີ່ມແຕ່ ການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ຫຼັງການເກັບກ່ຽວ ເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ ເປັນ ອັນຕະລາຍ ຕໍ່ຜົນຜະລິດ, ຮັບປະກັນຄວາມສະອາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ.

ມາດຕາ 35 ມາດຕະຖານຜົນຜະລິດພຶດ/ສິນຄ້າພຶດ

ມາດຕະຖານຜົນຜະລິດພຶດ/ສິນຄ້າພຶດ ແມ່ນ ການກໍານົດຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງຜົນຜະລິດ/ສິນຄ້າ ໂດຍສະເພາະ ສີ, ຮິດຊາດ, ຂະໜາດ, ນໍ້າໜັກ ກົງກັບຄຸນລັກສະນະທາງຊີວະ ເຄມີ ຂອງພຶດລວມທັງ ການຫຸ້ມຫໍ່, ບັນຈຸ, ສະຫຼາກ ແລະ ກາໝາຍ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບ ຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດ ແລະ ຮັບຮອງ ມາດຕະຖານຜົນຜະລິດພືດ/ສິນຄ້າພືດ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 36 ການກໍານົດເຂດຈຸດສຸມ ເພື່ອການຜະລິດ

ການກໍານົດເຂດຈຸດ ເພື່ອການຜະລິດ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄຸນລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບຂອງດິນ, ພູ ມີອາກາດ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ຄຸນລັກສະນະທາງຊີວະສາດຂອງພືດ ແລະ ຕາມທໍາແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ສ້າງເຂດພື້ນທີ່ຜະ ລິດ ຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຕະຫຼາດ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກໍານົດເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບ ການກໍາ ນົດເຂດຈຸດສຸມ ເພື່ອການຜະລິດ.

ມາດຕາ 37 ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການຜະລິດ

ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການຜະລິດ ແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອ ປ້ອງກັນ, ອະນຸລັກ, ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມຮອບດ້ານ ທີ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກໍານົດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ບ່ອນທໍາມາຫາກິນ.

ການ ບຸກເບີກ, ກະກຽມ ແລະ ນໍາໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກໍາ, ການກໍ່ສ້າງກິດຈະການຊົນລະປະທານ, ການ ກໍ່ສ້າງໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ, ການນໍາໃຊ້ ນໍ້າ, ຝຸ່ນ, ການເກັບຮັກສາຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງຈໍາກັດຜົນ ກະທົບ ຕໍ່ ຄົນ, ສັດ, ດິນ, ນໍ້າ, ປ່າໄມ້ ແລະ ອາກາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງແຈ້ງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີພົບເຫັນ ປາກົດການໃດໜຶ່ງທີ່ຜິດປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບ ມົນລະພິດທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ເກີດຜົນກະ ທົບທາງລົບຕໍ່ການຜະລິດພືດ.

**ໝວດທີ 4
ການເກັບກ່ຽວ**

ມາດຕາ 38 ວິທະຍາການຫຼັງການເກັບກ່ຽວ

ວິທະຍາການຫຼັງການເກັບກ່ຽວ ແມ່ນ ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການເກັບກ່ຽວ ເປັນຕົ້ນ ການ ທໍາຄວາມສະອາດ, ຄັດແຍກ, ຫຸ້ມຫໍ່, ບັນຈຸ, ປຸງແຕ່ງ, ຂົນສົ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ, ເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຜົນຜະລິດ ແລະ ເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນເວລາຍາວ ຫຼັງການເກັບກ່ຽວ. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການກໍານົດ ວິທະຍາການຫຼັງການເກັບກ່ຽວ.

ມາດຕາ 39 ສາງເກັບມ້ຽນ

ສາງເກັບມ້ຽນ ແມ່ນ ອາຄານ, ສະຖານທີ່ ສໍາລັບ ເກັບມ້ຽນຜົນຜະລິດພືດ, ແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ ເພື່ອຮັກສາຄຸນນະພາບ ຊຶ່ງມີ ເລົ້າເຂົ້າ, ສາງເກັບມ້ຽນເມັດພັນພືດ, ຝຸ່ນ, ສາງເປັນ ສໍາລັບ ເກັບ ມ້ຽນຜັກ, ໝາກໄມ້ ແລະ ສາງສະເພາະສໍາລັບເກັບມ້ຽນຢາປາບສັດຕູພືດ.

ສາງເກັບມ້ຽນ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຜັງເມືອງ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກໍານົດ.

ມາດຕາ 40 ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ

ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນການປົນເປື້ອນຕໍ່ຜົນຜະລິດ ໂດຍມີການແຍກ, ເກັບຮັກສາ, ທຳຄວາມສະອາດ, ປົກຫຸ້ມ ຫຼື ວິທີການອື່ນທີ່ ເໝາະສົມ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການ ກ່ຽວກັບ ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ.

ມາດຕາ 41 ການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດພືດ

ການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດພືດ ແມ່ນ ການກຳນົດຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດພືດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ສາກົນ ເປັນຕົ້ນ ມາດຕະຖານ ກະສິກຳອິນຊີ ແລະ ກະສິກຳທີ່ດີ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ, ຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດພືດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 42 ການບໍລິຫານຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກການຜະລິດພືດ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ກຳນົດມາດຕະຖານ ບໍລິຫານຈັດການ ເຊັ່ນ ການເກັບຮວບຮວມ, ການທຳລາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຜະລິດພືດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແນໃສ່ ປົກປ້ອງ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງຈຸລິນຊີເປັນອັນຕະລາຍ.

ມາດຕາ 43 ການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດ

ການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດ ແມ່ນ ການຄຸ້ມຄອງຜົນຜະລິດພືດ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບ ເໝາະສົມແກ່ການບໍລິໂພກ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຄວບຄຸມ ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງຜົນຜະລິດພືດ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຕາມຕ້ອງໄດ້ສ້າງການຜະລິດ ໂດຍເລີ່ມຈາກ ການປູກ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ຈົນເຖິງ ການບໍລິໂພກ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ, ຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

**ໝວດທີ 5
ການປຸງແຕ່ງພືດ**

ມາດຕາ 44 ການປຸງແຕ່ງພືດ

ການປຸງແຕ່ງພືດ ແມ່ນ ກິດຈະກຳການຜະລິດ ໂດຍນຳເອົາ ພືດ ຫຼື ຜົນຜະລິດພືດ ມາຜ່ານຂະບວນການແປຮູບ ເປັນວັດຖຸດິບ ຫຼື ວັດຖຸດິບເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຈາກສະພາບເດີມ ໄປສູ່ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ເປັນສິນຄ້າ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ, ຫ້ອງວິໄຈຄຸນນະພາບມາດຕະຖານສິນຄ້າພືດ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ກຳນົດ ກົນໄກ ແລະ ວິທີການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນປຸກພືດ ເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ພາສີ, ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ ພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ.

ມາດຕາ 45 ການຫຸ້ມຫໍ່

ການຫຸ້ມຫໍ່ ແມ່ນ ວິທີການບັນຈຸ ຫຼື ການເກັບຮັກສາ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຊຶ່ງພາຊະນະທີ່ໃຊ້ຫຸ້ມຫໍ່ ຕ້ອງ ມີຄວາມແຂງແຮງ, ທົນທານ, ສະອາດ, ຖືກສຸຂານາໄມ, ບໍ່ເຄີຍນໍາໃຊ້ມາກ່ອນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມ ເສຍຫາຍ ໃນເວລາຂົນສົ່ງ ຫຼື ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ເງື່ອນໄຂດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າ.

ມາດຕາ 46 ການກວດກາ, ວິໄຈ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດ

ການກວດກາ ຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດ ແມ່ນ ການກວດກາ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຄວາມ ສ່ຽງ ນັບແຕ່ຂອດການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຂອງຜົນຜະລິດພືດ.

ການວິໄຈ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດ ແມ່ນ ການຊອກຫາສານພິດຕົກຄ້າງ ຂອງ ຢາປາບສັດຕູພືດ, ສິ່ງແປກປອມ ແລະ ການປົນເປື້ອນຂອງຈຸລິນຊີ ໃນຜົນຜະລິດພືດ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໃນ ການກຳນົດວິທີການ ກວດກາ, ວິໄຈ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຄວາມປອດໄພຂອງຜົນຜະລິດພືດ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 47 ການສ້າງ ສາງ, ລານຕາກ, ໂຮງອົບ, ຫ້ອງເຢັນ ແລະ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນສ້າງ ສາງ, ລານຕາກ, ໂຮງອົບ, ຫ້ອງເຢັນ ແລະ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນພືດ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງ ສາງ, ລານຕາກ, ໂຮງອົບ, ຫ້ອງເຢັນ ແລະ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ.

**ໝວດທີ 6
ຕະຫຼາດກະສິກຳ**

ມາດຕາ 48 ຕະຫຼາດກະສິກຳ

ຕະຫຼາດກະສິກຳ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ທີ່ເປັນສູນກາງ ໃນການພົວພັນ ລະຫວ່າງຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍ ເພື່ອໃຊ້ ຕໍ່ລອງ ຫຼື ແລກປ່ຽນຜົນຜະລິດພືດ/ສິນຄ້າພືດ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ານກະສິກຳ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ຕະຫຼາດກະສິກຳ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ຫຼາຍລະດັບ ເພື່ອເປັນບ່ອນຈຳໜ່າຍຜົນຜະລິດພືດ/ສິນຄ້າພືດ ເຊັ່ນ ຕະຫຼາດນັດ, ຕະຫຼາດຂາຍສິ່ງ-ຂາຍຍ່ອຍ, ການໂຄສະນາ, ແລກປ່ຽນ, ຊື້-ຂາຍ, ການປຸງແຕ່ງ, ສ້າງຍີ່ຫໍ້ຜະລິດຕະພັນພືດ, ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນພືດ, ງານວາງສະແດງສິນຄ້າ, ການເຈລະຈາເຕັກນິກເປີດຕະຫຼາດ ແລະ ອຳນວຍຄວາມ ສະດວກດ້ານການຄ້າ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 49 ການກຳນົດລາຄາ

ການກຳນົດລາຄາ ແມ່ນ ການວາງມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຈາກການປຸກຝັງ ດ້ວຍການ ກຳນົດ ໂຄງປະກອບລາຄາ, ລາຄາ ສູງສຸດ, ຕໍ່າສຸດ, ຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັງແຮສ້າຮອງ, ຖິ້ມຂຸມສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ, ການດັດສິມການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ.

ລັດ ຄົ້ນຄວ້າລາຄາຕໍ່າສຸດ ສຳລັບ ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຈາກການປຸກຝັງບາງຊະນິດ ທີ່ຈຳເປັນແກ່ການດຳລົງ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ລັດ ສາມາດເກັບຊື້ຜົນຜະລິດພືດ ເພື່ອຮັກສາລາຄາໃຫ້ໝັ້ນທ່ຽງ ເປັນຕົ້ນ ໃນລະດູການເກັບກ່ຽວ ແນໃສ່ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ.

ມາດຕາ 50 ການເປີດຕະຫຼາດກະສິກໍາ

ການເປີດຕະຫຼາດກະສິກໍາ ແມ່ນ ຂະບວນການ ການເຈລະຈາເຕັກນິກເປີດຕະຫຼາດ ເພື່ອສົ່ງອອກ ສິນຄ້າກະສິກໍາ ທີ່ໄດ້ຈາກ ການປູກຝັງ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ຫຼື ຂໍ້ກຳນົດ ທີ່ປະເທດນຳ ເຂົ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການເຈລະຈາເຕັກນິກເປີດຕະຫຼາດ ສິນຄ້າກະສິກໍາ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

**ໝວດທີ 7
ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານກະສິກໍາ**

ມາດຕາ 51 ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານກະສິກໍາ

ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານກະສິກໍາ ແມ່ນ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບ ເຕັກນິກ, ວິທີການ, ມາດຕະຖານ ກ່ຽວ ກັບ ການປູກຝັງ, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາເຕັກນິກ, ປັດໄຈການ ຜະລິດ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາວິທະຍາການ ຫຼັງການເກັບກ່ຽວ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມສ່ຽງບັນຫາຂອງ ການຜະລິດ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການລົງທຶນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ໃຫ້ລົງທຶນ ສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ ຫຼື ສຸນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ດ້ານກະສິກໍາ ເປັນຕົ້ນ ເຕັກນິກ ການປູກ, ການ ລ້ຽງ, ການເພີ່ມຜົນຜະລິດ, ການບໍລິການດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 52 ການປູກພືດທີ່ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃນການ ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດລອງ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອປູກພືດໃຫ້ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນການຜະລິດພືດ ເປັນຕົ້ນ ການກຳນົດ ເຕັກນິກ, ວິທີການ, ປະຕິທິນການ ປູກພືດທີ່ເໝາະສົມ, ຄັດເລືອກແນວພັນພືດ ທີ່ມີຄວາມທົນທານ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນ ຟ້າອາກາດ.

ມາດຕາ 53 ພັນພືດ

ພັນພືດ ແມ່ນ ກຸ່ມຂອງພືດ ທີ່ມີລັກສະນະທາງພຶກສາສາດຢ່າງດຽວກັນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຈັກກັນທົ່ວ ໄປ ຊຶ່ງສາມາດກຳນົດຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກ ປະເພດພັນທຸກຳໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດພັນທຸກຳ ຮ່ວມກັນ, ມີຄວາມໃໝ່, ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຄຸນລັກສະນະໃນພືດຊະນິດດຽວກັນ, ມີຄວາມສະ ໜໍາສະເໝີ ແລະ ມີຄວາມຄົງຕົວ ໃນເວລານຳໄປຂະຫຍາຍພັນ.

ສຳລັບ ພືດ, ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ເປັນຢາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ.

ມາດຕາ 54 ພັນພືດປັບປຸງ

ພັນພືດປັບປຸງ ແມ່ນ ພັນພືດຈາກພືດຕົ້ນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຕົ້ນ ຖືກນຳໄປຂະຫຍາຍພັນ ດ້ວຍການເອົາມາ ປະສົມກັນ ຫຼື ການຄົ້ນພົບ ແລະ ພັດທະນາພັນພືດ ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດພັນພືດໃໝ່ ໂດຍນັກ ປັບປຸງພັນພືດ.

ສຳລັບ ພັນພືດພື້ນເມືອງ ແລະ ພັນພືດທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 55 ການຢັ້ງຢືນເປັນພັນພືດໃໝ່

ພັນພືດ ທຸກປະເພດ ແລະ ທຸກຊະນິດ ກ່ອນນຳໄປຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ຈາກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເສຍກ່ອນ.

ສຳລັບ ເງື່ອນໄຂ, ເອກະສານປະກອບ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການພິຈາລະນາການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງພັນ ພືດ ເປັນພັນພືດໃໝ່ ນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 56 ປະເພດ, ຊະນິດ, ການຈົດທະບຽນ ພັນພືດໃໝ່ ແລະ ນັກປັບປຸງພັນພືດ

ປະເພດ, ຊະນິດ, ການຈົດທະບຽນ ພັນພືດໃໝ່ ແລະ ນັກປັບປຸງພັນພືດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ III

ການສົ່ງເສີມວຽກງານປູກຝັງ

ມາດຕາ 57 ການສົ່ງເສີມວຽກງານປູກຝັງ

ການສົ່ງເສີມວຽກງານປູກຝັງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ;
2. ການສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ;
3. ການສົ່ງເສີມທີ່ດິນກະສິກຳ;
4. ການນຳໃຊ້ ປັດໄຈການຜະລິດ;
5. ການນຳໃຊ້ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ເຕັກໂນໂລຊີ ທັນສະໄໝ ແລະ ພະລັງງານ;
6. ສິນເຊື່ອ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ;
7. ນະໂຍບາຍດ້ານ ພາສີ, ອາກອນ;
8. ການສ້າງ ສູນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ສູນພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ສະຖານີບໍລິການເຕັກນິກ;
9. ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການຂະຫຍາຍ ຕະຫຼາດ
10. ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ
11. ການສົ່ງເສີມ ຄອບຄົວ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ສະມາຄົມ ຜະລິດກະສິກຳ;
12. ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
13. ການສົ່ງເສີມ ຄັງແຮແນວພັນພືດ;
14. ການຜະລິດແບບມີສັນຍາ;
15. ການຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກ;
16. ນະໂຍບາຍອື່ນ ທີ່ລັດກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 58 ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ

ຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການປູກຝັງ ດ້ວຍການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບຽບການໃຫ້ມີ ຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ຮັດກຸມ, ກຳນົດວິທີການແກ້ໄຂຂັ້ນຕອນທີ່ເປັນການກົດໝາຍ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງເພີ່ມ ທະວີການບໍລິຫານ ແລະ ການບໍລິການຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 59 ການສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ

ຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການ ບຸລະນະຮັກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ, ສະໜອງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການປູກຝັງ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ເປັນຕົ້ນ ເສັ້ນທາງ ຄົມມະນາຄົມ, ຊົນລະປະທານ, ຕາໜ່າງໄຟຟ້າ, ການໂທລະຄົມມະນາຄົມ.

ມາດຕາ 60 ການສົ່ງເສີມທີ່ດິນກະສິກຳ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມທີ່ດິນກະສິກຳ ດ້ວຍການສຳຫຼວດ, ການກຳນົດເຂດ, ການວາງແຜນ ແລະ ນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນປູກຝັງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຊະນິດພືດ, ດຳເນີນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກຝັງຢ່າງເປັນລະບົບ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການປູກພືດຫຼາຍຮອບ ວຽນຕໍ່ປີ ໃນເຂດທີ່ມີເງື່ອນໄຂການສະໜອງນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດເຂົ້າ ນາປີ ແລະ ນາແຊງ ຫຼື ພືດຊະນິດອື່ນ ທີ່ມີທ່າແຮງ ໂດຍຜ່ານການສະໜອງແນວພັນພືດ, ຜຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ.

ມາດຕາ 61 ການນຳໃຊ້ ປັດໄຈການຜະລິດ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດລອງວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບແນວພັນພືດ ທີ່ດີ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຈາກຕ່າງປະເທດ, ນຳໃຊ້ແຮງງານທີ່ເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂ ຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປູກຝັງ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ ຜຸ່ນເຄມີ, ຜຸ່ນອົງຄະທາດ ແລະ ຜຸ່ນຊີວະພາບ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ໄດ້ຄຸນນະພາບ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຫຼື ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ກໍສາມາດນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມກົດໝາຍ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດ, ສະໜອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຢາປາບສັດຕູພືດ ລວມທັງ ຢາປາບສັດຕູພືດຊີວະພາບ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດສັດຕູພືດ. ໃນກໍລະນີ ມີການລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດຮ້າຍແຮງ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດເຄມີ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກວິຊາການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຜະລິດ, ສະໜອງ, ບໍລິການ ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ກົນຈັກການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ ພາຫະນະ ສຳລັບ ການປູກ, ເກັບກ່ຽວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າສູ່ການປູກຝັງ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 62 ການນຳໃຊ້ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ເຕັກໂນໂລຊີ ທັນສະໄໝ ແລະ ພະລັງງານ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ ດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິຊາການທີ່ກ້າວໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ ດ້ວຍການ ຝຶກອົບຮົມ, ປະຊຸມ, ສຳມະນາ, ຫັດສະນະສຶກສາ, ສົ່ງພະນັກງານວິຊາການລົງແນະນຳຢູ່ກັບທີ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານປູກຝັງ ຂະຫຍາຍຕົວຕາມທິດທັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ເຕັກໂນໂລຊີ ທັນສະໄໝ ແລະ ພະລັງງານ, ກະສິກຳອັດສະລິຍະ ຫຼື ໃນຮູບແບບຟາມອັດສະລິຍະ (Smart farm) ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະເຂດແຄ້ວນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ ຕິດພັນກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອປະຢັດຕົ້ນທຶນ.

ລັດ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການນໍາເຂົ້າ ຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປຸກຝັງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການຜະລິດ, ການນໍາໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ເຄື່ອງມື, ກົນຈັກການຜະລິດ ທີ່ ທັນສະໄໝ, ເຕັກໂນໂລຊີ ພະລັງງານທົດແທນທີ່ສະອາດ ເປັນຕົ້ນ ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານ ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ພະລັງງານຊີວະມວນ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບດ້ານເຊື້ອພັນ ສໍາລັບ ການຄັດເລືອກ ແລະ ການຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ, ການວິໄຈ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ຈຸລິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພືດ, ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນ ຊີວະພາບ ແລະ ວັດຖຸໃໝ່;
2. ເຕັກໂນໂລຊີການນໍາໃຊ້ນໍ້າ;
3. ເຕັກໂນໂລຊີການປຸກພືດທີ່ບໍ່ນໍາໃຊ້ດິນ;
4. ເຕັກໂນໂລຊີການປຸກພືດໃນເຮືອນຮົ່ມ;
5. ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ນໍາໃຊ້ຄາດຄະເນ ຫຼື ພະຍາກອນ ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງ ຂອງ ຈຸລິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ;
6. ເຕັກນິກການປຸກຝັງແບບຖືກຕ້ອງ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວິທະຍາສາດດິນ ແລະ ທາດອາຫານພືດ;
7. ເຄື່ອງຄວບຄຸມລະບົບ ນໍ້າ, ຝຸ່ນ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ສານເລັ່ງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ ແລະ ອື່ນໆ ແບບອັດຕະໂນມັດ;
8. ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິເຄາະຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດພືດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມການຜະລິດ ແບບອັດຕະໂນມັດ;
9. ເຕັກໂນໂລຊີອື່ນ ທີ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ.

ມາດຕາ 63 ສິນເຊື່ອ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ລັດ ຈັດສັນທຶນ ແລະ ງົບປະມານ ສະເພາະ ເຂົ້າໃນການປຸກພືດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການສົ່ງອອກ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ລວມທັງ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ການວິໄຈສັດຕູພືດ, ການຍັ້ງຢືນກະສິກໍາສະອາດ, ການຍັ້ງຢືນຄຸນນະພາບຜະລິດຕະພັນພືດ, ວຽກງານສຸຂາໄມ ແລະ ສຸຂາໄມພືດ ຕາມໂຄງການຕ່າງໆໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ກໍານົດ ແລະ ອອກນະໂຍບາຍ ຜ່ານຜົນໄລຍະເວລາຊໍາລະສິນເຊື່ອ ສະເພາະ ໃນກໍລະນີ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການປະສົບໄພພິບັດທໍາມະຊາດ, ກໍານົດ ແລະ ອອກນະໂຍບາຍ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຂອງທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ.

ມາດຕາ 64 ນະໂຍບາຍດ້ານ ພາສີ, ອາກອນ

ລັດ ໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການປຸກຝັງ ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນພາສີຂາເຂົ້າ ກ່ຽວກັບ ການນໍາເຂົ້າ ແນວພັນພືດ ລວມທັງ ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະການຄ້າ ໂດຍໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນຈາກກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນພາສີຂາອອກ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກະສິກໍາ ທີ່ໄດ້ຈາກການປຸກ, ການລ້ຽງ ຕາມການກໍານົດຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ຍົກເວັ້ນຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ການດໍາເນີນທຸລະກິດກະສິກໍາສະອາດ ໂດຍໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນຈາກ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 65 ການສ້າງ ສູນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ສູນພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ສະຖານີບໍລິການເຕັກນິກ

ລັດ ສ້າງ ສູນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ສູນພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ສະຖານີບໍລິການເຕັກນິກ ເພື່ອເປັນ ບ່ອນຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດລອງ, ສາທິດ, ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ, ສັດ, ຝຸ່ນ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ, ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນຈັກການຜະລິດ ແລະ ນໍາໃຊ້ຜົນສໍາເລັດ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທົດລອງ ນັ້ນ ອອກເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໝູນໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສູນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ດ້ານ ກະສິກໍາ ກໍສາມາດດໍາເນີນການໄດ້ຕາມກົດໝາຍ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີ ຈາກກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 66 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການຂະຫຍາຍ ຕະຫຼາດ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອໍານວຍຄວາມ ສະດວກ, ສະໜັບສະໜູນ ຕະຫຼາດກະສິກໍາ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຂະຫຍາຍ ຕະຫຼາດ ດ້ວຍການຈັດງານ ວາງສະແດງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ, ການໂຄສະນາສິນຄ້າ, ການສຶກສາກ່ຽວກັບຕະຫຼາດ, ການແນະນໍາຜະ ລິດຕະພັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງສິນຄ້າ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການຈັບຄູ່ທຸລະກິດ, ການຮ່ວມ ລົງທຶນ ແລະ ການເປີດຕະຫຼາດກະສິກໍາ ເພື່ອຂະຫຍາຍຕະຫຼາດ.

ຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຕ້ອງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຊົມໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຈາກການຜະລິດກະສິກໍາ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດແກ່ ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ທີ່ເປັນຜູ້ສະ ໜອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 67 ການນໍາໃຊ້ ແລະ ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ປະດິດ ສ້າງ, ປະດິດຄິດແຕ່ງ, ສ້າງເສດຖະກິດພູມປັນຍາ ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈິດ ທະບຽນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍສະເພາະ ການຍັງຢືນ ແລະ ການຈິດທະບຽນ ພັນ ພືດໃໝ່.

ມາດຕາ 68 ການສົ່ງເສີມ ຄອບຄົວ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ສະມາຄົມ ຜະລິດກະສິກໍາ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ຄອບຄົວຕົວແບບຜະລິດກະສິກໍາ ດ້ວຍການວາງ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຢ່າງ ເໝາະສົມເພື່ອໃຫ້ຄອບຄົວດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມຍືນຍົງ, ສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສິບການ ໃຫ້ແກ່ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ສັງຄົມ ນໍາໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກສູ່ວົງກວ້າງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ ຊາວກະສິກອນ ຈັດຕັ້ງກຸ່ມກະສິກໍາ ດ້ວຍການປະຕິບັດຕົວຈິງ ທີ່ເປັນປະ ໂຫຍດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ເປັນຕົ້ນ ການສົ່ງເສີມດ້ານເຕັກນິກ ວິຊາການ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງ ທຶນ, ການຕະຫຼາດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການ ຜະລິດ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ ຊາວກະສິກອນ ຈັດຕັ້ງສະຫະກອນກະສິກໍາ ດ້ວຍການສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂ ແລະ ໂອກາດທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດດ້ານການຜະລິດ ຫຼື ບໍລິການດ້ານກະສິກໍາ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີຄວາມ ສາມາດ ດ້ານການແຂ່ງຂັນ ແລະ ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ການຈັດສັນ ແລະ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ເພື່ອທໍາການຜະລິດ, ການ

ນຳໃຊ້ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການໂຄສະນາ ແລະ ຊອກຫາຕະຫຼາດ ລວມທັງ ການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສະຫະກອນ ຫຼື ສະມາຊິກສະຫະກອນ ຜູ້ດີເດັ່ນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ ຊາວກະສິກອນ, ຜູ້ປະກອບການ ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ບໍລິການດ້ານກະສິກຳ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ, ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 69 ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ລັດ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ ເປັນຕົ້ນ ເຕັກນິກການຜະລິດ, ອຸຕຸນິຍົມ, ອຸທິກກະສາດ, ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ, ການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ໃນທ້ອງຕະຫຼາດ, ນະໂຍບາຍ, ທ່າແຮງ ຂອງການປູກຝັງ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການ ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ ພ້ອມທັງ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ຮັບຮູ້ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຫັນເວລາ.

ມາດຕາ 70 ການສົ່ງເສີມ ຄັງແຮແນວພັນພືດ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການສ້າງຄັງແຮແນວພັນພືດ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໃນເວລາຈຳເປັນ ດ້ວຍການນຳເອົາຜົນຜະລິດພືດຂອງຕົນ ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອກູ້ຢືມເງິນ.

ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ມີສິດນຳເອົາຜົນຜະລິດພືດ ທີ່ນຳໄປຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ອອກຈຳໜ່າຍໃນເວລາຜົນຜະລິດພືດ ມີລາຄາສູງ. ນອກຈາກນີ້ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ຍັງສາມາດກູ້ຢືມເມັດພັນພືດ ຈາກຄັງແຮແນວພັນພືດ ໃນເວລາຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 71 ການຜະລິດແບບມີສັນຍາ

ການຜະລິດແບບມີສັນຍາ ແມ່ນ ການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ານກະສິກຳ ທີ່ມີຂໍ້ຜູກພັນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ກັບ ລວມໝູ່, ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ປະເພດ, ອົງປະກອບ ແລະ ວິທີການ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດແບບມີສັນຍາ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດແບບມີສັນຍາ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ສ້າງກົນໄກ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ານກະສິກຳ ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດແບບມີສັນຍາ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 72 ການຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກ

ການຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກ ແມ່ນ ການກຳນົດລະຫັດປະຈຳສວນປູກພືດ ທີ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ການຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມ ການຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງຜະລິດຕະພັນ, ການກວດກາຄືນແຫຼ່ງຂອງຜະລິດຕະພັນພືດ.

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ສະເໜີເອົາລະຫັດປະຈຳສວນ ປູກພືດ ຊຶ່ງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ພັດທະນາແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ໃນການ ອອກລະຫັດປະຈຳສວນປູກພືດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ພາກທີ IV

ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ

ມາດຕາ 73 ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ໃຫ້ແຈ້ງຂຶ້ນ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍວິສາຫະ ກິດ ຍົກເວັ້ນສະຫະກອນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຈາກຂະແໜງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 74 ປະເພດທຸລະກິດ

ປະເພດທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ;
2. ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງສັດ;
3. ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປະມີງ;
4. ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ຊົນລະປະທານ

ສຳລັບ ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປູກພືດເປັນສິນຄ້າ;
2. ການປຸງແຕ່ງ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ;
3. ການສ້າງ ສາງ, ລານຕາກ, ໂຮງອົບ, ຫ້ອງເຢັນ ກ່ຽວກັບ ພືດ;
4. ການສ້າງໂຮງງານຜະລິດ ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ;
5. ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ປັດໄຈການຜະລິດ ໃດໜຶ່ງ;
6. ກະສິກຳສະອາດ;
7. ການວິໄຈ ຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດພືດ;
8. ທີ່ປຶກສາດ້ານການປູກຝັງ;
9. ທຸລະກິດອື່ນ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ.

ສຳລັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດແຕ່ລະປະເພດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 75 ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ທຶນ, ສະຖານທີ່ປະກອບການຜະລິດ, ສຳນັກງານ ຫຼື ສິ່ງປູກສ້າງ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະ ຮັບໃຊ້ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
2. ນັກວິຊາການສະເພາະດ້ານ ແລະ ມີປະສົບການ ກ່ຽວກັບ ທຸລະກິດຂອງຕົນ;
3. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
4. ເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 76 ເອກະສານປະກອບ ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ເອກະສານປະກອບ ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຕາມແບບພິມທີ່ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ;
2. ສຳເນົາ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ/ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ;
4. ເອກະສານອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 77 ການພິຈາລະນາ ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ຂັ້ນຕອນ ໃນການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ.

ມາດຕາ 78 ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ສອງ ປີ ແລະ ສາມາດ ຕໍ່ໄດ້. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ບໍ່ສາມາດໂອນ ຫຼື ມອບໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 79 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແນະນຳທາງດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິຊາການ ຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
4. ໂອນ ກິດຈະການຂອງຕົນ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຫຼື ສືບທອດ ກິດຈະການ ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍທີ່ລັດວາງອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
6. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອການປູກຝັງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
7. ບໍ່ສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຜົນກະທົບ ແກ່ການຜະລິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຫຼື ທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
8. ລາຍງານການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດ;
9. ປະຕິບັດສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ, ມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງດ້ານວິຊາການ, ພັນທະພາສີ ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການດ້ານການປູກຝັງ;
10. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປູກຝັງ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ການດຳເນີນກິດຈະການ;
11. ລາຍງານຜົນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 80 ການໂຈະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ຈະຖືກໂຈະໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ ຕາມການແຈ້ງເຕືອນແລ້ວ ໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົ່ງໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 81 ການຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ ຈະຖືກຖອນໃນກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງໂຈະ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແລ້ວ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າ ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ V

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການປູກຝັງ

ມາດຕາ 82 ກອງທຶນສົ່ງເສີມການປູກຝັງ

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການປູກຝັງ ແມ່ນ ກອງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອ ສະສົມ ແລະ ລະດົມທຶນ ຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ ລວມທັງ ການປະກອບສ່ວນ ຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ກອງທຶນສົ່ງເສີມການປູກຝັງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ກສຝ”.

ມາດຕາ 83 ແຫຼ່ງກອງທຶນ

ກອງທຶນໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການປະກອບສ່ວນຂອງ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ, ໂຮງງານຜະລິດຝຸ່ນ ແລະ ໂຮງງານຜະລິດຢາປາບສັດຕູພືດ;
3. ການປະກອບສ່ວນ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ສ່ວນແບ່ງຈາກການປັບໃໝ ເນື່ອງຈາກການລະເມີດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ;
5. ສ່ວນແບ່ງລາຍຮັບ ຈາກການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໄປຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍອື່ນ;
6. ສ່ວນແບ່ງລາຍຮັບ ຈາກການຂາຍກາກບອນ ໃນນາເຂົ້າ;
7. ລາຍຮັບອື່ນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 84 ການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນ

ການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນສົ່ງເສີມການປູກຝັງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ຕາມລະບົບງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ທຸກລາຍຮັບລາຍຈ່າຍ ຕ້ອງຜ່ານລະບົບບັນຊີ ຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ, ລົງບັນຊີຕາມຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການພື້ນຖານ ການຖືບັນຊີແຫ່ງລັດ;

4. ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ວ່ອງໄວ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຮັບປະກັນລາຍຈ່າຍ ຕາມແຜນການປະຈໍາປີ ແຕ່ລະປີ;
5. ມີການກວດກາ ແລະ ກວດສອບເປັນປົກກະຕິ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 85 ການນໍາໃຊ້ກອງທຶນ

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການປູກຝັງ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກໍາ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປູກຝັງ ແລະ ທີ່ດິນສໍາລັບການປູກຝັງ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ;
3. ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ;
5. ສົ່ງເສີມຄັງແຮແນວພັນພືດ;
6. ເປີດຕະຫຼາດກະສິກໍາ;
7. ສ້າງລະບົບ ຕາໜ່າງປ້ອງກັນພືດ ແລະ ອຸຕຸກະເສດ;
8. ແກ້ໄຂບັນຫາ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປູກຝັງ.

ພາກທີ VI
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 86 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ໄປເປັນປະເພດອື່ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ຖົມ ຫຼື ຈຶກ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
3. ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ນໍາເຂົ້າ ປັດໄຈການຜະລິດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ປັດໄຈການຜະລິດ ໃນທາງທີ່ບິດເບືອນ;
6. ຈັບຈອງ ຫຼື ປະປ້ອຍ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ໂດຍບໍ່ເຮັດການຜະລິດຕາມທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ຜະລິດ, ນໍາເຂົ້າ, ຈໍາໜ່າຍ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຖິ້ມຊະຊາຍ ປັດໄຈການຜະລິດທີ່ເກືອດຫ້າມ, ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ, ເຊື່ອມຄຸນນະພາບ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ມີພຶດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87 ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການອະນຸຍາດ;
2. ໂອນ ຫຼື ໃຫ້ເຊົ່າ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ;
3. ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່, ກົດໜ່ວງ ຖ່ວງດຶງ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ໃຊ້ວາຈາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປູກຝັງ;

4. ໃຫ້ສິນບົນ ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ ຫຼື ຮ່ວມກັນສໍ້ໂກງ;
5. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເອກະສານປອມ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 88 ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ
ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່, ກົດໜ່ວງ ຖ່ວງດຶງ, ຮັບສິນບົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ແລະ ພັກພວກ ຂອງຕົນ;
2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງ ລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ;
3. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເອກະສານປອມ;
4. ທວງເອົາ ຫຼື ເກັບ ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ນໍາໃຊ້ລາຍຮັບ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
5. ເມີນເສີຍຕໍ່ລະບຽບການ, ຫຼັກການ ໃນການກວດກາກິດຈະການປຸກຝັງ ແລະ ແກ້ໄຂວຽກງານປຸກຝັງ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານປຸກຝັງ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ

ມາດຕາ 89 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບ ກັບ ກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ຈຸງງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ.

ມາດຕາ 90 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງ ການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;
4. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;

5. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃບທະບຽນວິຊາການ ດ້ານການປຸກຝັງ;
6. ອະນຸຍາດ ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ, ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ, ແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ, ຢາປາບສັດຕູພືດ;
7. ປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການນຳເຂົ້າເຄື່ອງມືການຜະລິດ ແລະ ກິນຈັກການຜະລິດ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ການຢັ້ງຢືນ ຄວາມສະອາດ, ຄວາມປອດໄພ ຈາກສັດຕູພືດ, ສານພິດຕົກຄ້າງ, ໂລຫະໜັກ, ຄຸນນະພາບ ຂອງພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ປັດໄຈການຜະລິດ;
9. ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການປຸກຝັງ, ສ້າງຕາໜ່າງສູນຄົ້ນຄວ້າ, ສູນບໍລິການເຕັກນິກການປຸກຝັງ ແລະ ໜ່ວຍສົ່ງເສີມການປຸກຝັງ ໃນທົ່ວປະເທດ;
10. ສ້າງ, ພັດທະນາ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບ ການປຸກຝັງ;
11. ສ້າງແຜນທີ່ຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບການປຸກຝັງ;
12. ປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສຳຫຼວດທ່າແຮງທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ເຂດຈຸດສຸມການປຸກຝັງ;
13. ຕິດຕາມ ກິດຈະການປຸກຝັງ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ເພື່ອໃຫ້ການຜະລິດມີປະສິດທິຜົນ;
14. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນດ້ານການປຸກຝັງ;
15. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;
16. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາວຽກງານປຸກຝັງ ໃຫ້ທັນເປັນທັນສະໄໝ;
17. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປຸກຝັງ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
18. ນຳໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 91 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປຸກຝັງ;
5. ອອກ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍປັດໄຈການຜະລິດ ລະຫວ່າງ ແຂວງຕໍ່ແຂວງ;
6. ສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບການປຸກຝັງ;
7. ຂຶ້ນທະບຽນສວນປຸກພືດ;

8. ສ້າງ, ບຳລຸງ ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນດ້ານການປຸກຝັງ ຂັ້ນເມືອງ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ;
9. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;
10. ສຳຫຼວດທ່າແຮງທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຈຸດສຸມການປຸກຝັງ ລວມທັງ ການຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳເພື່ອການປຸກຝັງ;
11. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;
12. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ ຕາມການມອບໝາຍ;
13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປຸກຝັງ ຕໍ່ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນຳໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 92 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ, ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;
2. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສຳຫຼວດທ່າແຮງ ທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ເຂດຈຸດສຸມການປຸກຝັງ ລວມທັງ ການຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳເພື່ອການປຸກຝັງ;
4. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແນະນຳເຕັກນິກ ກະເສດສຸມໃນການປຸກຝັງ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ;
5. ຕິດຕາມ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປຸກຝັງ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການພິຈາລະນາ ການຂຶ້ນທະບຽນສວນປຸກພືດ;
7. ມີຄຳເຫັນ, ສະເໜີ ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປຸກຝັງ;
8. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປຸກຝັງ ຕໍ່ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 93 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານງານກັບອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປຸກຝັງ;

2. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ສຳມະນາ, ຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການປູກຝັງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ບັນທຶກຂໍ້ມູນການປູກຝັງ ເພື່ອຊ່ວຍພະນັກງານ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ແລະ ຈັດສັນສະຖານທີ່ປູກຝັງ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ຊາວກະສິກອນ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການໄກ່ເກ້ຍບັນຫາ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປູກຝັງ;
5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປູກຝັງ ຕໍ່ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ນຳໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 94 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປູກຝັງ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ.

**ໝວດທີ 2
ການກວດກາວຽກງານປູກຝັງ**

ມາດຕາ 95 ອົງການກວດກາວຽກງານປູກຝັງ

ອົງການກວດກາວຽກງານປູກຝັງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປູກຝັງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 89 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ໃນການກວດກາ ໂຄງການ, ກິດຈະການປູກຝັງ ທີ່ມີການລະເມີດ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ຢ່າງຮ້າຍແຮງນັ້ນ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 96 ເນື້ອໃນການກວດກາວຽກງານປູກຝັງ

ການກວດກາວຽກງານປູກຝັງ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປູກຝັງ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປູກຝັງ;
3. ການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ;
4. ການຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບການປູກຝັງ;
5. ເນື້ອໃນອື່ນ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 97 ຮູບການການກວດກາວຽກງານປູກຝັງ

ການກວດກາວຽກງານປູກຝັງ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາທີ່ດໍາເນີນຕາມ ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນ ວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກ ກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນການກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງ ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 98 ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ ແມ່ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກັກກັນພິດ, ກວດກາຢາປາບສັດຕູພິດ ແລະ ແນວພັນພິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປຸກຝັງ ແຕ່ລະຂັ້ນ.

ສໍາລັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ກັກກັນພິດ, ກວດກາຢາປາບສັດຕູພິດ ແລະ ແນວພັນພິດ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ VIII

ວັນປຸກຝັງແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 99 ວັນປຸກຝັງແຫ່ງຊາດ

ລັດ ກໍານົດເອົາ ວັນທີ 15 ພຶດສະພາ ເປັນວັນປຸກຝັງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຖືເອົາວັນດັ່ງກ່າວຂອງທຸກປີ ເພື່ອຈັດກິດຈະກຳ ສະເຫຼີມສະຫຼອງ ແລະ ນໍາພາ, ຊື່ນໍາ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການປຸກຝັງ ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໃຫ້ເປັນຂະບວນພືດພື້ນ.

ມາດຕາ 100 ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ ມີ ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ບັດສະເພາະ ເພື່ອນໍາໃຊ້ ໃນການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປຸກຝັງ ໂດຍກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປຸກຝັງ ນໍາໃຊ້ຕາປະທັບ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານລັດຖະການ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 101 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ, ການສົ່ງເສີມ, ການພັດທະນາ ວຽກງານປຸກຝັງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 102 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

**ພາກທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 103 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 104 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ ວັນທີ.....2024 ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ກະສິກໍາ ສະບັບເລກທີ 01/98.ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1998.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ